

## מסורת הש"ס

(א) [לקמן יד.] (ב) לקמן יא,  
 (ג) לקמן ט: עירובין מו,  
 (ד) [נדרות ט. וש"נ] (ה) [מנורה  
 דמים פרשה ד,] (ו) [שם פרשה  
 ג,] (ז) [ויקרא יז,] (ח) [שם יא],  
 (ט) [ז"ל אחר דה"ר ואינה  
 מקולקלת], (י) גי' רש"י עד  
 שחשש בלגו עבר תקיים ע"ש,  
 (כ) [שם] הלא הלא פירוש ה"ם  
 להקשות וע"ש בחוס' שכתבו פי'  
 זה כדיבור בפני עצמו מהר"ם,

## הגהות הב"ח

(ה) גב' תניא כותיה דרנא  
הרואה כתם מטמאה למפרע  
ומה היא מטמאה אולבין וכו'  
אלא משעה שראתה הרואה דם  
מטמאה מעל"ע ומה היא  
מטמאה מטמאת וכו' אלא  
משעה שראתה חזי חיה חולין  
כל"ל: (ג) רש"י ד"ה מקולקלת  
וכי' מהא קופרת שבעה ואם  
תראה: (ג) תוס' ד"ה אלז וכו'  
קמייא דאית לה:

## הגהות מהר"ב

**א** [תום' (גי') ד"ה ואי ממחני' וכו' והשתא מגע כלי דמעל"ע לא מטמאה וכו'. כ"ל:]

**מוספה רע"י**

ר' עקיבא אורזר מטמאה  
את בועלה. למפרע כל מעת  
לעת, כשם שגזרו שמתמאה  
טוהרות מעת לעת למפרע (יבמה  
ד.) ר"ע לטעמיה דאמר כל מעת  
לעת מטמאה את בועלה מספק  
טומאת שצעה (לקמן יד.).  
מיעשה ויעשה רבי כ"א.  
וטיהר אף בילדה שעברו עליה ג'  
עוות (שעריי חז.). אדאח  
שנוכר. שלא יפה הורה (לקמן  
ט.) אחר שזמר משמע דזכר  
ללא ספיר עבדי (שעריי שס.).

**תום' הרא"ש**

**תנ"א** כותיה דרבא. דפשטא  
בשבתא משמע משכבות  
ובשבתא לא טלמא ארס וסליס  
אז עג לב לקמן דרז' ארס  
אדס אז בוריס : **ואינה** מונה  
לא משה שראתה. אע"ג  
דח"ק אינה מקולקלת קאמר  
ל'ך עקוב אציטור דאמר  
טסמאח את בועילס וזי נמי  
במקולקלת : **וטסמאח** את  
בורעל. גר' ול"ג למפרע.  
לקמן פ'תן ומודיס חכמים  
ל'ך עקוב בוראח כה  
טסמאח את בועילס ופליגי  
בנמרא דר' וטסמאח אז למפרע  
אז להבא וטסמאח וכן דהכא  
היינו רבנן דהתם : **ואינה** מונה  
אע"ג משה שראתה. אע"ג  
דמקולקלת למענה לחומרא  
מ"מיני נדוטה אינה מונה אלא  
משה שראתה וימלאה  
דפשטא שר' : **ואינה** מונה  
קאמר משה : **ומשכבות** ומשכבות  
נמכה נפשא אל מצי למימר אז  
אדס אז בוריס דרז' מבעיא אז  
טסמא אל אובלין וכו' וקאמר  
כמוצ עצמא ארס ובגריס  
לישמא. וחזקין בריא דמי  
דסד"א דרז' דקאמר כמגע  
היינו דרז' ארס וכו' וקאמר  
עצמא לז' דרז' ורשוקי. וזי לאו  
לגמרי כמגע עצמא ארס ותם  
לטמא ארס טמא בגריס.  
ואילו חלו אז אדס אז בגריס.  
אז סבור להחזיק ל'ך כן  
במעט לעת תכשכב דרז'  
גמורא : **לדלת** לית ליה דרז'  
טסמאח לא חתי. **חומה** דרז'  
אמרין בפרק חומי בקודש  
דער שבתא שבו נז' וזש  
מעלות מעלות דלת ליה דרז'  
דרז' טסמאח. **לקודש** באל  
לא לחולין שנעשו על סתרת  
הקודש. וא"כ לתנייה גבי  
אחרונות דלית ליה דרז'  
טסמאח וזי ספרין גרסי

# שמאי פרק ראשון נדה

ס' הנוגע צמשכזה צתוך  
הוא וצגדים שעליו טמאים  
א צתורת כהנים יכל לא  
חומר אם משכזה מטמא

[illegible]

ה' י"ד ששנ"ז נקיים  
כלי חרס לעיל [ד:] וגמר  
כלי חרס טפי ממשכב:  
ל לימא מתניתא וליפשוט  
ינוסא קל וחומר מאי  
ליה: [א] חומר ממשכב הוה  
גרים: אבל ארס וגרים.  
אימא לא קמ"ל קל וחומר  
אל המאזניו ליולו במעט  
ודנה עמה משכבות שאין  
נעוה לעת שבגדה בלכות  
חומר דקדוש (מגילה כ:)  
הוא דקדוש אלא גזירה  
דימא דלעיל: לא דקדש.  
גם עזרתן. מתניתין היא  
מות לאכול תרומה זריכות  
ומהניא לה הך דקדשה  
כמשפחה ומתאם טמאה  
ולא תאח תרומה בכלל  
אלמא טומאה מפער  
דלעיל [ד:] שחריט להכשיר  
מסני. לא דרבי יהודה  
לגמ: בשעור וספ. מר  
גמירין לה ר' יהודה דיק  
מאזן דקדשה מיתקנא ו  
השעור שיהא שמש  
ס' יום שלא ירמא ואמר  
שעתה אלא שעברו עליה

**וַאִינָה מוֹנֶה אֵלָא מִשְׁעֵי**  
לְמוֹינֵה מִשְׁעַת כִּי  
תֹּכֵל לְסַפּוֹר ז' יָמִים וּלְקַטֹּז  
שְׂרָאָתָה יוֹם אֶחָד אֹו צ' יָמִי

עצמה מטמא אדם  
נבה ומושבה מטמא  
מעת לעת ומה היא  
זכות אוכלין ומשקין  
פתי ואינה מקולקלת  
את בועלה למפרע  
זה את בועלה ואינה  
זאתה ירואה כתם  
היא מטמאה אוכלין  
ות וכלי חרס המוקף  
למנינה ומטמאה את  
לא משעה שראתה  
לין ולא שורפין ורבא  
ימא מתניתא ואי לא  
קל וחומר מנא ליה  
א ואי ממתניתא הוה  
ם אבל אדם ובגדים  
ו אמר רב הונא מעת  
בל לא לתרומה אי  
כי קתני היכא דאית  
כל היכא דלית ליה  
תני מיתבי מה היא  
מאי לאו בין דקדש  
תא שמע רבי יהודה  
תן מלאכול בתרומה  
ה אמר רב חסדא לא  
ם שבפניה רב הונא  
ידיה שבדקה עצמה  
שה ועשה רבי כר"א  
ואר"א לסמוך עליו  
בשעת

בצטערות אין שם ספק  
בצטערות שאינע יודעט מחת  
בין דריווה. וא"ת ואמ  
ונוימא מאי לאו צין דקדש  
לנחת לפרוי אונזער וואס  
אומאלי לא מיינע צווייטע  
דאמרי אף לתרומה ו"ל  
ההם אף קדשים: **בז**  
בצדיקה לגמרי קאמ דבדי  
הדי (למן דף יז:) דהויט  
ההוא מני למימר צדיקה  
אומאלי דאומאלי צדיקה  
היינו משום דבצי חמירה  
אלא אלא דניחא ליה למנא  
דשמעין של פרחדורמוי  
זאל לאהר זמן אע  
שמעין דפרחדור ולמן  
תלוי טרומי תלוי  
כל שבעה בתאמרי

**יִצְחָאָהּ.** תִּמְמָה פִּשְׁיֹא כִּיּוֹן דְּמִקּוֹלְקֵת  
וְחִינָה יוֹדַעַת מִמִּי רֵאשָׁה אֲסִי כֵּן לֹא  
לֹא מִיּוֹם מַצִּיֵּאת הִכְתָּם וי"ל דְּמִיּוֹרִי  
זֶר מַצִּיֵּאת הִכְתָּם וקמ"ל דְּלִינָה מוֹנָה

לדמיור ולח מגופה חתם אלח מעטלה  
**וא** סמנתיא ח"א וא אדס וא בגדיה  
הסר הסר מני למיור ח' אלס וא בגדיס  
הסר צרייחא דקמי אצמי קמי מסכנה ומסנה  
מנעסא אלהא מנעסא ח' מעטלה ח' אלס ולא  
בגדיס וא ח' מנעסא מעטלה אלס ובגדיס :גין  
**אבר** וכו' דמיא דריבא דררר דרומאה  
לא קתני. וא"ת לימני ליה  
מעטלה אחרות לדמינן הסס  
מניה ד' כה: חמש קמייתא ו' אית  
לכו דררר דרומאה דלורייתא איתנהו  
בין בקדס ובין בחולין שנעשו על  
הטרת קדש בצרייתא לית להו  
דררר דרומאה דלורייתא איתנהו  
בקדס ח' י"פ דאית להו דררר  
דרומאה דלורייתא כלומר שיי  
דרומאה הנוגת בחולין דלורייתא  
אכל בצרייתא לא שיי כלל דרומאה  
דלורייתא הנוגת בחולין אכל אין  
לפסא דרישא קמי טומאה דלורייתא  
שיפא טומאה דרבנן דהא קמי  
קמייתא בגדי אוכלי תרונה מדרס  
ואוכלי קדש דהו דרבנן ובצרייתא  
מי קמי צירוף ורביעי בקדש דהו  
דלורייתא וי"ל דמעת לעת לית ליה  
אפילו דררר דרומאה דרבנן וא"ת  
הא מעת לעת אפילו בחולין טמא  
שנעשו על טהרת הקדש כדאמר  
סמוך בחולין מיינה רב שמואל דבני  
לחם בחולין שנעשו על טהרת דבני  
הקצ בצרייתא ליתנהו בחולין שנעשו  
על טהרת הקדש ואית להו דררר  
דרומאה טפי כדפרישית וי"ל לפי  
הרגילות הוא קאת שנעקר הדס לפני  
לרייתא לכך גזרו רבנן אף בחולין  
שנעשו על טהרת הקדש ואף לתרונה  
לחם דאמי ומכל מקום קאית לית להו  
דררר דרומאה משום דנשעה שפוסקין

[illegible]

עין משפט  
נר מצוה

ל א מ"י פ"ג מהלכות משכנ  
ומושב הל"ח ח:  
לא ב ג מ"י שס ופ"ט מהלכות  
איסורי ביאה הלכה ג:  
לב ד מ"י פ"ט מהלכות איסורי  
ביאה הלכה ג:

תום' הרא"ש (ה)

[illegible]